

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1109/2015
16.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.С., због продуженог кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Л.П.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 14/15 од 09.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 951/15 од 14.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., адв. Л.П.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 14/15 од 09.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 951/15 од 14.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 14/15 од 09.07.2015. године окривљени З.С. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела силовање из чл. 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест година у коју му је урачунато и време проведено у притвору почев од 10.09.2013. године, када је лишен слободе и одлучено да исти - притвор има трајати до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција али најдуже док не истекне време трајања казне изречене пресудом Вишег суда у Београду К бр. 14/15 од 09.07.2015. године.

Истом пресудом на основу члана 261. ЗКП окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а на основу члана 262. став 2. ЗКП да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем док је на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 951/15 од 14.10.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, окривљеног и његовог браниоца, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 14/15 од 09.07.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 951/15 од 14.10.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.С., адв. Л.П.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно због повреде члана 16. став 4. и 5. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од одговорности.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и члана 487. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., адв. Л.П.К., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно побројаних повреда тог законика учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно набројане у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреде тог законика: члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног З.С. у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду члана 16. ЗКП и то конкретно, како то из образложења захтева произилази, повреду из става 4. и 5 наведеног члана, уз образложење да се пресуда може заснивати само на чињеницама које су извесне, а уколико постоје сумње у односу на вођење кривичног поступка, постојања обележја кривичног поступка или

примене неке друге одредбе кривичног закона суд ће у пресуди или решењу које одговара пресуди решити у корист окривљеног и с`тим у вези наводи контрадикторан исказ оштећене, која је склона конфабулацији - мењању исказа, посебно у односу на по браниоцу битну чињеницу, да ли је или није била у емотивној вези са окривљеним. Осим тога, бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева наводи да суд само на основу садржаја генетског материјала окривљеног или његовог сродника који је пронађен у поднокатном делу прста оштећене не може закључити да је окривљени предузео инкриминисану радњу а чиме по оцени Врховног касационог суда у суштини оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа.

Имајући у виду да повреда члана 16. став 4. и 5. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцена доказа сходно члану 485. став 4. ЗКП нису дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног З.С. оценио недозвољеним.

С`тога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.